

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/29/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423010004
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6423010004.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a JUDr. Andreja Matušovica, na verejnom zasadnutí dňa 13. mája 2026 v trestnej veci obžalovaného A. A. za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 20.01.2026, sp. zn. 5T/1/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. A. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 14.11.2019 v presnejšie nezistenom čase od 11.25 hod. do 12.25 hod. v katastri obce B., C. D., pri vykladaní stavebného materiálu - 36 ks E. D. z nákladného priestoru vozidla F., G. č. H., pomocou hydraulického ruky I. J. K.-XXXX - vidlice, týmito E. doskami zachytil lampu verejného osvetlenia, na čo sa mu vykladaný materiál rozkýval, následkom čoho narazil o rozvodnú elektrickú skriňu, E. D. sa z ramena zošmykli, pričom jedna z E. D. zasiahla do spodnej časti pravej nohy F. A. F., nar. XX.X.XXXX, trvalé bytom B. C. XXX, a spôsobil mu tak podľa odborného vyjadrenia č. 33/2022 znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia zranenie - zlomeninu vonkajšieho členka vpravo typu L. M. B. N. syndesmózy (väzivového spojenia dolných koncov píšťaľ a ihlice) a zlomeninu vnútorného členka s vyklbením členkovej kosti a s pridruženým poškodením okolitého mäkkého tkaniva a nervových vlákien ihlicového a píšťaľového nervu, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu od 14.11.2019 do 25.11.2019, následne po prepustení mal končatinu fixovanú do 13.1.2020 a po tomto čase minimálne ďalší mesiac postupne zaťažoval poranenú končatinu, pričom počas tohto obdobia sa pohyboval za pomoci bariel, čo mu znemožňovalo vykonávať niektoré činnosti bežného života a potreboval pomoc inej osoby (prenášanie vecí), teda primeraná doba liečenia bola od 14.11.2019 do 2.3.2020 (109 dní) a primeraná doba práceneschopnosti pri týchto poraneniach je u manuálne pracujúcich 4 mesiace (120 dní), pričom zranenie zanechá trvalé následky - stredne ťažké obmedzenie hybnosti členka vpravo, obrnu povrchovej vetvy ihlicového nervu vpravo, obrnu píšťaľového nervu s postihnutím prstov, pričom E.. A. A. konal v rozpore s bezpečnostnými predpismi, a to vyhláškou č. 147/2013 Z.z. tým, že obsluhoval vyhradené technické zariadenie bez písomného dokladu o overení odborných vedomostí vydaného revíznym technikom a tiež nebol preukázateľne oboznámený najmä s návodom na obsluhu I. XXX O..

Za to mu bol podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol výkon tohto trestu odňatia slobody podmienenečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodení F. A. F., nar. XX.X.XXXX vo P., trvale

bytom B. C. XXX a Q. P. R., K., R. M. X, H., S.: XX XXX XXX, H. odkázaní s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote, a to ihneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 20.01.2026 po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný A. A. do výroku o vine i výroku o treste. Následne takto podané odvolanie písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 17.03.2026, ktoré bolo doručené okresnému súdu v ten istý deň, t. j. 17.03.2026. V jeho dôvodoch primárne zopakoval, že jeho odvolanie smeruje proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku, nakoľko tento považuje za nezákonný a vecne nesprávny.

Argumentoval tým, že v trestnom konaní bol porušený inštitút materiálneho obvinenia, keďže bol v počiatočnej fáze vyšetrovania vypočúvaný ako svedok, hoci OČTK od počiatku smerovali úkony proti nemu ako jedinému podozrivému. Následne namietal porušenie práva na obhajobu, kedy podľa jeho názoru jeho obhajca nebol včas a riadne upovedomovaný o vyšetrovacích úkonoch. Predvolania mu boli doručované netransparentne (cez zamestnávateľa) a termíny boli svojvoľne menené.

V ďalšom poukázal na nesprávne skutkové zistenia a technické rozpory v napadnutom rozsudku okresného súdu. Podľa jeho názoru okresný súd iba nekriticky prevzal verziu poškodeného, ktorá však odporuje technickým parametrom zariadenia I. O. XXX H. D. K. J. fyzikálnym zákonom. V predmetnej trestnej veci boli vypracované dva znalecké posudky (znalec Q. Q. znalkyňa F. R.), ktoré si navzájom odporovali a z tohto dôvodu bol okresný súd podľa jeho názoru povinný ustanoviť revízneho znalca, čo však odmietol.

V neposlednom rade poukázal aj na nesprávne právne posúdenie predmetnej trestnej veci zo strany okresného súdu, nakoľko v tomto konaní absentuje porušenie dôležitej povinnosti v zmysle ust. § 138 písm. h) Tr. zák., ktorú okresný súd videl v chýbajúcej pečiatke revízneho technika, hoci obžalovaný dostatočne preukázal 20 – ročnú bezúrazovú prax a pravidelné ročné školenia BOZP. Poškodený vedome ignoroval piktogramy na stroji a jeho upozornenia, aby do manipulačného priestoru nevstupoval, čím podľa neho došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi jeho konaním a následkom. Okresný súd opomenul výsledky troch inšpekcií práce v dotknutej spoločnosti v roku 2021, ktoré nezistili žiadne nedostatky v oblasti BOZP a zároveň nevyhodnotil ani ten fakt, že poškodený podal trestné oznámenie až po 11 mesiacoch od skutku, a to po neúspešnom mimosúdnom tlaku na nepovinné finančné plnenie.

Na základe horeuvedených skutočností navrhol krajskému súdu, aby bol spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, alternatívne aby bola vec vrátená okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie s pokynom na vykonanie revízneho znaleckého dokazovania znaleckým ústavom.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor Okresnej prokuratúry vo Zvolene a ani splnomocnenec poškodeného nevyjadrili.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného dňa 26.03.2026.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti splnomocnenca poškodenej Q. P. R., K., B. obhajca v plnom rozsahu pridržieval dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec opätovne vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, alternatívne aby obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Naproti tomu prokurátorka krajskej prokuratúry považovala napadnutý rozsudok za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a preto navrhla krajskému súdu zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Splnomocnenec poškodeného F. A. F. sa k odvolaniu obžalovaného bližšie nevyjadril.

Obžalovaný sa pripojil v plnom rozsahu k návrhu svojho obhajcu, pričom dodal, že sa necíti byť vinný a nechce nič iné, len spravodlivosť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania obžalovaným v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom

predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytýkané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Z pohľadu krajského súdu po preskúmaní predloženého spisového materiálu je nutné konštatovať, že okresný súd prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť a vo veci vykonal skutočne veľmi rozsiahle dokazovanie. Skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V tomto smere nie je možné sa stotožniť s odvolacími námietkami obžalovaného v kontexte, že napadnutý rozsudok považuje za nezákonný a vecne nesprávny. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal výsluchy obžalovaného, poškodeného, svedka Q. Q., svedkyne F. R. T. C., svedka U. V., za splnenia procesných podmienok § 268 ods. 2 Tr. por. vykonal výsluch S. P. F. R., znalkyne z odboru bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, odvetvie stavebníctvo a prečítal jej znalecký posudok č. 1/2023, ďalej znalca S. R. Q., znalca z odboru bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, odvetvie cestná doprava, prečítaním jeho znaleckého posudku č. 7/2021 a Doplnku č. 1 k nemu - znalecký úkon č. 3/2025, ďalej za splnenia procesných podmienok § 268 ods. 2, ods. 5 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora prečítal odborné vyjadrenie č. 33/2022 F. F. I., znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia traumatológia, podľa § 269 Tr. por. prečítal listinné dôkazy nachádzajúce sa v súdnom spise, a to najmä zápisnicu o vykonaní vyšetrovacieho pokusu, charakteristiky a lustrácie súvisiace s osobou obžalovaného a podľa § 270 ods. 2 Tr. por. oboznámil fotografie z dátových nosičov nachádzajúcich sa v spise.

Následne okresný súd pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, pričom skutkové zistenia i právne posúdenie konania obžalovaného podrobne, dostatočne a presvedčivo popísal v odôvodnení napadnutého rozsudku a keďže krajský súd nemal o nich pochybnosti, v celom rozsahu si úvahy a závery okresného súdu osvojil, v podrobnostiach na ne odkazuje a ich opätovné opakovanie by bolo nadbytočné.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného, považuje krajský súd za nevyhnutné zvýrazniť to, že tieto nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výroku o vine, nakoľko sa s ich podstatnou časťou náležite vysporiadal už okresný súd, ktorý na stranách číslo 10 až číslo 21 napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozpísal všetky základné znaky vzťahujúce sa na prejednávany trestný čin a podstatu protiprávnosti konania obžalovaného.

Nad rámec tam uvedeného, je nutné zdôrazniť, že predpokladom výroku o vine po vykonanom dokazovaní musí byť a to bez akýchkoľvek pochybností zistenie, že medzi zavineným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom spočívajúcim v ujme na zdraví poškodeného existuje príčinná súvislosť (kauzálny nexus). Príčinná súvislosť medzi konaním páchatel'a a následkom sa neprerušuje aj keď ku konaniu páchatel'a pristúpi ďalšia skutočnosť, ktorá spolupôsobí pri vzniku následku, avšak konanie páchatel'a zostáva takou skutočnosťou, bez ktorej by k následku nedošlo (ani prípadné spoluzavinenie na strane poškodeného nevylučuje nedbanlivostné zavinenie obžalovaného).

Obžalovaný ako zamestnanec pri výkone práce pre svojho P. B. – V., B. R. realizácii dodania a vykládky 36 ks E. D. na miesto stavby rodinného domu poškodeného porušil viacero ustanovení vyhlášky F. R., B. Q. K. N. B. N. C. 147/2013 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností, s ktorými bol preukázateľne v rámci školení oboznámený. Konkrétne sa jedná o porušenia bezpečnostných predpisov pri samotnej prevádzke stroja - hydraulickej ruky I. XXX O., uviazaní a zabezpečení dodávaného bremena, samotnej vykládke a manipulácii s bremenom. Obžalovaný žiadnym spôsobom počas celého trestného konania riadne nevysvetlil ako mohlo dôjsť k rozsypaniu dodávaného bremena pri vykládke, keďže tvrdil, že toto bolo

pri prevoze a následnej vykládke riadne zviazané. Naopak z výpovedí poškodeného F. A. F. a svedka Q. Q. vyplynulo, že dodávané bremeno v čase vykládky nebolo nijakým spôsobom zviazané, a to ani žiadnou páskou a ani fóliou, tieto E. D. boli iba voľne naskladané na seba. Vierohodnosť ich výpovedí potvrdzujú aj fotografie, ktoré boli doložené už v štádiu prípravného konania zo strany poškodeného, kde je jasne vidieť akým spôsobom boli E. D. rozsypané v priestore na mieste, kde malo dôjsť k ich vykládke. Tieto fotografie boli vyhotovené manželkou poškodeného v deň skutku, keď prišla z práce v poobedňajších hodinách s tým, že s E. doskami nikto nemanipuloval a tieto zostali v takom stave v akom sa nachádzali po vykládke. Zo súborových dát predložených fotografií vyplýva, že tieto boli vyhotovené dňa 14.11.2019 v čase do cca 15.25 h až 15.32 h, prostredníctvom jej mobilného telefónu B..

Obžalovaný taktiež nepreukázal, že mal platný doklad o odbornej spôsobilosti na obsluhu hydraulického nakladacieho žeriavu I. O. XXX. Doklad, ktorý obžalovaný mal vydaný resp. duplikát pôvodného doklad ho oprávňoval iba na obsluhu mobilného žeriavu výložníkového typu, vežového žeriavu výložníkového typu a pohyblivú pracovnú plošinu, avšak nie na obsluhu nakladacieho žeriavu tzn. v danom prípade hydraulickej ruky I. O. XXX.

Ak by sme vzali v úvahu tvrdenie obžalovaného, že poškodený vstúpil do ohrozeného priestoru náhle a neočakávane, či už jeho nepozornosťou alebo nezodpovednosťou, tak i v tom prípade zostáva primárnou príčinou vzniku úrazu konanie obžalovaného, pretože pokiaľ by vykládku uskutočnil technicky správnym postupom (vrátane riadneho uviazania bremena pred samotnou vykládkou), teda takým spôsobom, aby nedošlo k rozkývaniu bremena a jeho zosunutiu z vidlic zavesených na hydraulickej ruke, náklad by bol riadne vyložený na miesto a nemohlo by dôjsť k jeho vysunutiu či pádu a následnej ujme na zdraví poškodeného. Navyše, ak obžalovaný mal počas celej vykládky priamy výhľad na vykladané bremeno, na miesto vykládky a aj jeho okolie a teda mohol veľmi dobre vnímať, ak poškodený vstúpil do ohrozeného priestoru a reagovať na takúto situáciu prerušením svojej práce, t. j. realizácie vykládky bremena.

Čo sa týka obhajobou namietanej fyzikálnej nemožnosti vzniku úrazu poškodeného pri jeho verzii priebehu skutkového deja, krajský súd poukazuje na vyšetrovací pokus i znalecké dokazovanie vykonané v tomto konaní. Znalecké dokazovanie síce pripustilo, že z technického hľadiska bola možná verzia vykládky i podľa poškodeného a taktiež i podľa obžalovaného. Ak by sa však vykládka uskutočnila podľa verzie obžalovaného, tak by nemohlo dôjsť ku kontaktu hydraulickej ruky či nákladu so stĺpom verejného osvetlenia a elektrickou rozvodovou skriňou. V takomto prípade však obžalovaný žiadnym relevantným spôsobom nevysvetlil z akých iných príčin došlo k rozkývaniu vykladaného bremena a jeho následnému spadnutiu a zosypaniu navyše za situácie, kedy podľa jeho tvrdenia bolo vykladané bremeno zviazané a zabezpečené proti pohybu. Naopak, poškodený vylúčil okolnosť, že sa priblížil až priamo na dotyk k vykladanému bremenu. Uvedené potvrdil aj svedok Q.. Sám obžalovaný na výslovne položenú otázku či videl ako poškodený tie dosky tlačí, odpovedal, že to nevidel. Z týchto dôvodov nakoniec okresný súd správne vyhodnotil verzii o príčine rozkývania a zosunutia bremena po kontakte so stĺpom verejného osvetlenia a elektrickou rozvodovou skriňou ako reálnu a to i vzhľadom na priestorové usporiadanie na mieste vykládky, keďže (ako uvádzal poškodený a je to zaznamenané i na fotografiách) na ceste bolo v tom čase umiestnené H. B., R. ktorým musel obžalovaný zastaviť s vozidlom pri vykládke. Priestorové pomery na mieste pri zohľadnení umiestnenia H. B. a rozmerov nákladného vozidla v tomto prípade jednoznačne zodpovedajú verzii poškodeného o priebehu vykládky bremena ako bola navyše aj popísaná v znaleckom posudku, kde znalec uviedol, že pri vykládke z technického hľadiska mohlo dôjsť ku kontaktu bremena so stĺpom verejného osvetlenia a elektrickou rozvodovou skriňou.

Argumentáciu obhajoby uvedenú v rámci písomného odôvodnenia odvolania ohľadom skutočnosti, že poškodený si uplatnil náhradu škody až po 11 - tich mesiacoch a okresný súd túto skutočnosť nevzal v úvahu, vyhodnotil krajský súd ako irelevantnú. Nárok na náhradu škody poškodeného nebol premlčaný a takisto ani trestnosť činu nebola premlčaná. Okolnosť, že spoločnosť B. - V., B. K. zamestnávateľ obžalovaného mala vedomosť o tom, že došlo pri činnosti ich zamestnanca k spôsobeniu ujmy na zdraví inej osobe - poškodenému F. A. F., bola v rámci dokazovania potvrdená tým, že túto skutočnosť obžalovaný oznámil ihneď v deň skutku na prevádzke spoločnosti svojmu nadriadenému T. B., pričom tomuto istému človeku to telefonicky oznamoval i sám poškodený v krátkej dobe po skutku.

Krajský súd zároveň na tomto mieste poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu SR (II.ÚS 78/05, III.ÚS 264/08, IV.ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdneho dvora pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietaní odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko zo dňa 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpoklad tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodovanie podriadeného súdu možno považovať za dostatočne odôvodnené, čo v tomto konkrétnom prípade naplnené bolo.

Uzatvárajúc vyššie uvedené, odvolací súd nezvolil postup podľa ust. § 321 ods. 1 Tr. por. v spojení s ust. § 322 ods. 1 Tr. por. a nezvolil ani postup podľa ust. § 285 Tr. por., ako sa toho domáhal odvolateľ, nakoľko nezistil žiadne podstatné chyby konania, či porušenie ustanovení zabezpečujúcich právo obhajoby a taktiež ani porušenie ustanovení Trestného zákona, ktoré by takýto postup odôvodňovali. Z vykonaných dôkazov je nepochybné, že primárnou príčinou vzniku úrazu poškodeného bolo porušenie predpisov o BOZP zo strany obžalovaného, nesprávny technický postup pri vykladaní bremena obžalovaným a nie konanie poškodeného. Obžalovaný mal zákonnú povinnosť dbať na dodržiavanie predpisov o BOZP a mal vykonať také nevyhnutné opatrenia, ktoré by vzniku úrazu poškodeného zabránili.

Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovaný podané odvolanie v tomto smere bližšie neodôvodnil. Krajský súd sa však stotožnil aj s týmto výrokom okresného súdu a poukazuje na jeho odôvodnenie na strane číslo 21 napadnutého rozsudku. Okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol povinný podľa Trestného zákona prihliadnuť, správne u obžalovaného posúdil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, keď zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. j) Tr. zák., t. j. že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 Tr. zák. Pri prečine ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. umožňuje Trestný zákon páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe od 1 roka do 5 rokov.

Zohľadňujúc okolnosti prípadu, kedy je zrejmé, že obžalovaný sa svojim protiprávnym konaním dopustil prečinu ublíženia na zdraví, zohľadňujúc závažnosť jeho protiprávneho konania s poukazom na to, že aj sám poškodený sa svojou nezodpovednosťou, či nepozornosťou taktiež pričínil o jemu vzniknutý následok v podobe ťažkej ujmy na zdraví (čo však obžalovaného nezbavuje trestnej zodpovednosti); s prihliadnutím aj na osobu obžalovaného a jeho pomery kedy obžalovaný riadne pracuje, žije usporiadaným rodinným životom, má kde bývať, krajský súd považuje uloženie trestu odňatia slobody okresným súdom v trvaní 12 mesiacov, výkon ktorého mu podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, teda na samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby za primeraný a spravodlivý.

Takto uloženým trestom bol rešpektovaný princíp zákonnosti a zároveň ním bol vyjadrený aj princíp individualizácie trestu, nakoľko druh a intenzita musí vždy zodpovedať všetkým zvláštnostiam prípadu a osobe obžalovaného. Krajský súd je presvedčený, že práve takýto trest zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, pričom zodpovedá všetkým požiadavkám, vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Aj keď výrok o náhrade škody nebol odvolaním priamo napadnutý, mal vo výroku o vine podklad a z tohto dôvodu podliehal tzv. prieskumnej povinnosti odvolacieho súdu. Jeho eventuálna zmena prichádzala do úvahy len v neprospech obžalovaného, čo by bolo vzhľadom na zásadu zákazu zmeny k horšiemu („reformatio in peius“) neprípustné, nakoľko odvolanie podal výlučne obžalovaný. Krajský súd aj pri tomto výroku napadnutého rozsudku okresného súdu konštatuje, že bol zákonný a správny. Poškodený F. A. F., nar. XX.X.XXXX a poškodená Q. P. R. K. H. v zmysle ust. § 288 ods. 1 Tr. por. odkázaní s uplatnenými nárokmi na náhradu škody na civilný proces. V predmetnej veci sa nepochybné jedná o nárok na náhradu škody spôsobenej obžalovaným pri výkone zamestnania pre zamestnávateľa B. – V., B.. Na daný prípad sa preto vzťahuje ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je škoda spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je

tým dotknutá. Za spôsobenú škodu teda primárne zodpovedá zamestnávateľ obžalovaného a nie samotný zamestnanec (obžalovaný). Zamestnávateľ má následne právo v prípade splnenia podmienok upravených Zákonníkom práce uplatniť voči svojmu zamestnancovi pracovnoprávny regres. Nároky na náhradu škody si preto poškodení musia uplatňovať nie voči osobe obžalovaného, ale voči jeho zamestnávateľovi B. - V. B..

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd, po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o vine, treste, náhrade škody, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, odvolanie obžalovaného v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.